

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhelyi városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyenlő száma 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadóhivatal: K.-Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

A budgetjog és a 30 millió.

A magyar, valamint az osztrák delegáció bizottságaiban a hadügyminiszter bizalmasan felvilágosítást adott arról, hogy a közös kormány által kért 30 millió póthitel mire fordítják. Az osztrák delegáció költségvetési bizottsága oly lelkiismeretesen vette a bizalmas közlést, hogy ez alkalomból a tanácskozási terem ajtait bezárták és a bizottság tagjain kívül oda mást be nem bocsátottak. A diszkreczióra kötelezett delegátusok ugyan erősen, nyakig begombolkoznak az előtt, ki a póthitel felől kérdezősködik náluk, de azért mégis sikerült annyit megtudnunk, hogy ez a 30 millió a népfelkelés felfegyverzésére volt szükséges.

A veszély pedig oly imminens volt, hogy a háború kitörése jóformán egy hajszálon függött. Ezért kellett mellőzni az alkotmányos formákat, mert egyrészt kellő idő sem lett volna a forma szerinti tárgyalásokra, másrészt egy esetleges indiszkreczió folytán kimérhetlen károkat okozhattak volna az osztrák-magyar monarchiának. Ilyen esetben a kiadások a parlamentek utólagos jóváhagyása mellett történnek és mint utólagos hitelkérés szerepel a budgetjogban.

A parlamentáris főszabály az, hogy egyetlen fillért sem költhetnek el a miniszterek, ha csak előbb az országgyűlés a megjelölt célra meg nem szavazza az

összeget és fel nem hatalmazta a kormányt arra, hogy az összeget az ország közjöveldelmeiből kivehesse és a mondott célra fordíthassa. A budgetjog szerint csak a megjelölt célra lehet fordítani a megszavazott összeget. Ha ez a cél időközben megszűnt, a megszavazott összeget benne kell hagyni az állampénztárban. Más dolgokra azt nem lehet fordítani. Ez a szigorú budgetjog, melylyel szemben nem ugyan anomáliát, de igenis igazolt kivételt képez a póthitel, midőn a miniszter előlegez az állampénztárból bizonyos összegeket abban a reményben, hogy az országgyűlés azt jóváhagyja, valamint a cél is helyesli, a melyre az fordítatik. Ez igen gyakran megesik az egyes miniszteri tárczák keretében, hogy tulkiadások merülnek fel, a melyeket aztán póthitelek útján kell fedezni. Egy időben majdnem minden miniszteri tárczában előfordultak igen nagy összegű póthitelek. Ez ugyan rontja a budget, illetőleg az egyes miniszteri tárczák realitását, mert rendes körülmények között a miniszternek tisztában kell lenni egy-egy budget-év szükségleteivel, de eddig még senki sem látott valami nagy alkotmánysértést a póthitelekben.

Még eddig senkinek sem jutott eszébe, hogy póthitelek miatt vádindítványt terjesszen a parlament elé. Pedig, ha komoly alkotmánysértés történt, úgy a minisztereket vád alá kell helyezni. De még

az sem jutott eszébe senkinek sem, a mi most Kossuth Ferencnek, hogy a 30 millió közösügyi póthitel miatt a kormánnyal szemben rosszalási indítványt tegyen. Hiszen, ha a rosszalási indítványt elfogadná a parlament, a kormány kénytelen volna lemondani.

Annyi bizonyos, hogy a póthitel kérese csakugyan a legerősebb politikai bizalmon alapulhat. Nagy bizalommal kell, hogy viseltessék valamely parlament egy kormány iránt, ha annak részére utólag megszavaz milliókat, főleg, ha azok már ki is vannak adva. Mert ebben az esetben a kormány tagjai vagyoni felelősséggel is tartoznak.

A mostani esetben kért póthitel, ez a harmincz millió még tényleg nincs kiadva, de már tartozunk vele, mert a megrendelés megtörtént a népfelkelés felfegyverzésére. Erre égető szükség van, különben nem is lehetne alaposan megokolni a 30 milliót, aztán az ügylet a szállítás iránt be van fejezve. De nem is az üzleti rész itt a lényeges. A dolog nem ezen sarkallik. Ezt Bánffy Dezső báró is csak mellékesen jegyezte meg.

Az ellenzék szónoka és indítványozója Kossuth Ferencz váltig azt vitatja, hogy a 30 millióért a felelősség, már a mennyiben a kvóta szerint minket illet, a Bánffy-kormányt terheli. Ennek a póthitelnek megszavazása nem tartozik a delegációkra, ez a magyar parlament bud-

TÁRGZA.

A kis liba.

Elgondolkozik Susanne: milyen boldog volt menyasszony korában, de még azután is, soká... Egy esztendeje csak? hisz az lehetetlen, hogy az urának olyan véghetetlen nagy szerelme már egy esztendő alatt elműljék! Nem, mintha mást szeretne: dehogy — sem őt, sem mást; „egyszerűen meguntam azt a hasznatlanságot, amit szerelemnek neveznek“, szokta mondogatni a feleségének. Az asszonyka nagy, kék szemű tágra nyitva, úgy nézi az urát, mintha nem ismerne rá, mintha más valaki szolt volna hozzá, nem pedig az az ember, aki egy esztendővel ezelőtt azt mondta neki: „hát egyszerűen fölbőlvöm magamat, ha nem lehet az enyém, mert maga nélkül nem élet az élet.“ Bizonyos, hogy meg is tette volna, hanem Susanne egyetlen leány volt, azért szülei nem sokáig ellenkeztek, s odaadták az ő szemüfényét annak a nagy, mogorva embernek; nem is tehettek máskép, mikor látták, mily nagyon szereti ez az ember ezt kis leányt, hogy járt utána, még a gondolatát is ellszte.

Olyan boldog is lett a szép Susanne, hogy a boldogság majd szótrepesztette kis szívét, mikor ott állt hófehér selyem ruhájában a nagy néptömeg közt az oltár előtt. A fátyla alól csak nagy, kék szeme csillogott elő szerelemtől ittasan, mikor a pap

összeadta Pálfi Dénessel. Az esküvő után Dénes rögtön vitte az ő kis galambját messze városokba; most is ott lebeg a kis menyecske szemei előtt az el-haradozó szép idők képe, amint őt az ő jó ura karjai közül a tova robogó vonatból nézte: egymásután jutnak eszébe Velence holdvilágos éjjelei, melyeket a csatornán gondolázva ábrándoztak át, Róma templomával és muzeumaival, Nápoly halvány kéktengerével és a többi városok, melyek mind az ő boldogságuknak tanúi voltak. Mikor hazajöttek, mintha valamely láthatatlan erő mindig jobban távolítaná el tőle férjét: mindig gyéresebb lett a eskője és nagyobb a házon kívül töltött óráinak száma. Szegény asszony olyan nagyon szerette ezt az embert, kegyetlensége imponált neki, boldog volt, ha az csak meg is simogatta. Lassan-lassan beletörődött abba a gondolatba, hogy ő arra született, hogy szeressen viszonzás nélkül; megelégedett azzal, hogy szíve bálványa végre is az övé.

A bájos nécske felrezzent: az ajtó felnyílt Dénes vendéget hozott. „Róti Pista régi jóbarátom; lásd szívesen.“ Róti a szokásos üdvözlésnél azon törte fejét, vajjon hogy jutott e csuf medve odújába ez az enni való kis baba. Valóban nagyon szép volt az ifjú hölgy nyulánk termete, rózsás arca, fekete haja, kék szemei, melyek oly gyerekesen, oly naivul tekintettek a nagy világba; csak néha-néha, ha az ura rá nézett, csillogott a szeme szerelmesen, boldogan.

Szegény asszony, gondolta a részvevő jó barát már a második vizitánál, hiszen te szereleimre szü-

lettél és itt kell hervadnod ebben a csuf fészekben. — A harmadik látogatáskor már nem volt jelen a férj. „Mulatassd a feleségemet Pista, nekem a klubba kell mennem.“ És Pista felhasználta ezt a bizalmas tétet és tette-et arra, hogy belopja magát a szép asszony kegyeibe. Mikor az ura hazajött, nem tudta mire vélni, miért olyan jókedvű Susanne, énekelt, zongorázott, csak úgy szikrázott a vig ötletektől. „Jó lesz, szolt ilyenkor Dénes, ha gyakrabban is eljősz Pista, mert úgy látszik, hogy értesz az asszony nyelvén.“

Bizony értett: nemsokára ott volt az asszonynál minden délután, együtt mentek sétálni, ő vele tette meg Susanne a bevásárlásait, a színházban páholya bálterében mindig ott lehetett látni. Ha Pálfi Déneséket meghívták egy estélyre, akkor Róti Pistának is ott kellett lennie. Susannet már el se lehetett képzelni a férje jó barátja nélkül, ki neki se volt még egyebe, mint barátja. Hisz utóvégre annyit köszönhetett ennek az embernek; most már volt, akivel kibeszélje magát, sőt az ura se volt többé olyan mogorva hozzá.

Róti meg csak várt, várt szép türelmesen, vigasztalagatta az asszonyt keservében, adta az önzetlen jó barátot, tudta ő, hogy eljön még az ő ideje.

(Vége következik.)

get jogkörébe tartozik. A 30 millióból ránk eső hányad erejéig nem a közös miniszterek, hanem Bánffy Dezső báró és miniszter-társai felelősek a magyar parlamentnek. Ez teljesen igaz, sőt Bánffy Dezső báró még nagyobb igazat adott ebben a tekintetben Kossuthnak, mikor kijelentette, hogy igei is elvállalja a felelősséget a 30 millióért, mert ezt az összeget a magyar kormány hozzájárulásával, beleegyezésével fordítják a követelt célra. Ez a helyes, az alkotmányos álláspont, melyet Bánffy Dezső báró elfoglal.

Már most Kossuth Ferencz rosszalási indítványa mindenekelőtt korai volt. Akkor kellett volna ezt megtenni, mikor majd a magyar állami költségvetésben a 30 millió póthitelből a reánk eső rész a közönségi kiadásokkal egyetemben tárgyalás alá kerül.

Ekkor kellene felelősségre vonni Bánfyt, ha volna ugyan arra elég politikai és jogi argumentum. Kossuth tehát előbb süttötte el a pusztáját, mint kellett volna. Ő ugyan nagyon alkotmányos akart lenni, de kissé ügyetlen volt, mert fellépésével képes homályt előidézni a magyar közjogon, az országgyűlés budget-jogát illetőleg. Ezt a homályt Bánffy Dezső báró azonban alaposan eloszlatta és a budget-jog tisztaságát kimutatta.

A felelősséget elvállalta és bebizonyította, hogy hisz ennek a 30 milliós tulköltekezésnek megszavazása is az országgyűlés egyetemét illeti. Ez a korrekt és helyes alkotmányos felfogás és a parlament ennek hódolt, mikor Kossuth rosszalási indítványát elvetette.

Székel telepítés.

(Folytatás és vége.)

3.

A telepeseket a földmivelésügyi m. kir. miniszter ur fogadja be.

A telepestől megkivántatik, hogy a telep gazdasági felszereléséhez és családjának az első termés betakarításáig való eltartásához megkivántató legalább 500 frt tőkével bírjon és ezenkívül legalább 500 frt készpénzzel rendelkezze.

4.

Rendszerint minden telepes csak egy telepet kap. Kivételnek azon folyamodokkal szemben lehet csak helye, a kik több telep megszerzésére és felszerelésére szükséges vagyonnal bírnak és a többi telepeket felnőttek fiaik, vagy vejeik részére kívánják megszerezni.

5.

A birtokba veendő telepet sorshuzás határozza meg. A sorshuzás a kincstári telepkezelő előtt Nagy-Sármáson tartatik meg. Sorshuzáshoz csak az bocsátatik, a kit a földmivelésügyi m. kir. miniszter ur telepesnek befogadott és a ki a mócsi m. kir. adóhivatalnál, vagy a telepkezelőnél a 3. pont értelmében készpénzben kimutatandó 500 frtot letette s a ki továbbá a jelen telepítési okiratnak két tanu előtt történt aláírásával a telepítési feltételeket elfogadja és az okirat joghatályát magára kötelezőnek elismeri.

6.

Sorsolás után a belsőség azonnal átadatik a telepesnek, a külsőség azonban csak a függő termés letakarítása után. A belsőség átadását követő hónap első napjáig tartozik a telepítvényi birtokát véglegesen elfoglalni és azon állandóan lakni.

7.

A lakóházat a kincstár építtette fel és készítette el, a meszelés, tapasztás, feltöltés és belső be-

rendezés kivételével. Ezen lakóház építési költségeihez a telepes 400 frttal köteles hozzájárulni, mely összeg az általa a 3. és 5. pontok értelmében letendő 500 frt letétből fedeztetik; a lakóháznak ezen 400 frton felül való építési költség maradékát pedig az államkincstár viseli, illetve fedezi.

A telepes által letett 500 frtból a házépítési költségre fizetett 400 frt levonása után fennmaradó 100 frt kamat nélkül marad letétben és a 9. pontban megállapított építkezések és ültetések előre haladásához képet fizetetik vissza. A leszámolást a kincstár teljesíti és az ellen a telepes semminemű kifogást nem emelhet.

8.

A ki a kitűzött időpontig telepét el nem foglalja, vagy a ki a telepen állandóan nem lakik és azt saját erejével házilag nem miveli, azt a földmivelésügyi m. kir. miniszter ur a telepesek sorából törölheti s helyébe más telepet fogadhat be.

A kimozdított telepes köteles a telepet tüstént elhagyni.

9.

Minden telepes köteles a birtok elfoglalásától számított két év alatt belsőségén a szükséges gazdasági épületeket felépíteni, telkén kutat ásni, belsőségét bekeríteni, a belsőség megfelelő részét gyümölcsös és veteményes kertté átalakítani és abba legalább 20, a telepkezelő által ajánlott nemű és fajú nemes gyümölcsfát ültetni.

Köteles továbbá a háza előtt az utcán a megállapított távolságban fákot ültetni. A letett 500 frtból a házépítési költségre kifizetett 400 frt levonása után fennmaradó 100 frt visszaszolgáltatását a telepes, vagy annak öröke csak a jelen pontban felsorolt munkálatok teljesítése után követelheti. Ha a telepes a fentebb részletezett munkálatokat a kitűzött határidőben nem teljesíti, jogában áll a kincstárnak ötlet a telep elhagyására kényszeríteni, avagy a belsőség bekerítését, a kutatást és a szükséges ültetéseket a letétmaradékból a telepes költségeire végeztetni.

10.

Az a telepes, a ki az alapszerződés megkötése előtt 8. és 9., valamint a 11 és 17. pontokban megállapított okok miatt a telepből kirekesztetik, vagy arról saját elhatározásából önként lemond, vagy távozik, a telepre általa fordított építési és más költségek megtérítését nem követelheti. Ezen esetben a kincstár minden birói beavatkozás kizárásával határoz a fölött, hogy a telepesnek építkezési költségeit egészben, vagy részben megtéríti-e? A kincstárnak azonban joga van a távozó telepestől a vételár hátralévő kamatait, a tüzkárbiztosítási díjt és a telepre eső állami, községi és törvényhatósági, valamint utadók lefizetését követelni és követelését a letétben levő összegből kielégíteni. A vételár kamatait a 11. pont állapítja meg.

11.

Egy kataszteri hold vételára, illetőleg eladási ára 154 frt, azaz Egy százötvennégy forint; az egy telepállományt alkotó husz kat. hold vételára, illetőleg eladási ára tehát 3080 frt, azaz háromezer nyolczvan forint.

Ezt az összeget minden telepes a következő módon tartozik lefizetni, illetőleg törlesztetni, és pedig:

a) két évig a telepesek tőkét nem törlesztene, hanem csak két (2) % kamatot, vagyis az egy telepállományt alkotó 20 holdtól évenként 61 frt 60 krt fizetnek utólagos évi részletekben.

E kamatfizetés a következő határidőkben teljesítendő, és pedig:

1899. november hó 1-én 61 frt 60 kr. és

1900. november hó 1-én 61 frt 60 kr.

b) A vételár törlesztése az 1901. évben kezdődik és tart ötven évig, tehát az 1951. évig.

Ezen ötven év alatt minden évben vételári tőke és kamat fejében az egy telepállományt alkotó 20 holdtól 98 (kilencszáznyolcz) frt 2 kr. fizetendő utólagos évi részletekben.

Az első részlet 1901. évi november hó 1-én, az utolsó részlet 1951. évi november hó 1-én esedékes.

1951. évi november hó 1-én tul a telepesek e czimen, ha pontosan fizettek, semminemű fizetést nem tartoznak többé teljesíteni.

Az a telepes, a ki a fentebb a) és b) alatt megállapított részleteket nem fizeti meg pontosan az esedékességi napokon, köteles e naptól a tényleges fizetés napjáig számított 5%-os késedelmi kamatot is fizetni. Ezenkívül a kincstár jogosítva van az esedékessé vált és a tartozásban maradt összes részleteket behajlani és az alapszerződés megkötése előtt a mulasztó telepest minden birói beavatkozás nélkül a telepből kimozdítani s helyébe más telepet befogadni; az alapszerződés megkötése után pedig a kincstár jogosítva lesz nemcsak a már lejárt részleteket, hanem az egész vételári tőkeösszeget sommás szóbeli per útján behajlani, illetőleg birói végrehajtási árverés útján kielégítést szerezni, illetve tetszése szerint a mulasztó telepet az 1894. évi V. t. cz. 18. §-a értelmében a telepből kimozdítani.

A telepesnek szabadságában van rendkívüli törlesztést is teljesíteni.

Ez esetben köteles a telepes ezen szándékát, valamint a befizetendő összeget és a fizetés hatánapját előre bejelenteni, a midőn is a földmivelésügyi m. kir. miniszterium számvevősege fogja megállapítani, hogy a befizetendő összegből mennyi számolható el tőkétörlesztésre és hogy a további részletek miként törlesztendők.

12.

Minden telepes köteles épületeit tüzkár ellen biztosítani. Hogy a legolcsóbb biztosítási mód éressék el, az egyes épületek nem külön-külön, hanem az összes épületek tömegesen fognak a kincstár közvetítése mellett biztosíttatni s minden telepes tartozik a róla eső biztosítási díjt évente az esedékességi időpontban megfizetni.

A kincstár közvetítése a tüzkárbiztosításnál addig tart, a míg az összes telepesek a vételárt lefizették.

13.

Mihelyt a telekkönyv átalakítása elkészült, a telepes az alapszerződés megkötöttét s a telepes a vételár első részletét lefizette, a telepítvényi birtok tulajdonjoga az 1894. V. t. cz. 16. §-a értelmében telekkönyvileg is a telepes javára bekebelezetik be, de azzal egyidejűleg bekebelezetik a telepítvényi birtokra a telepesnek a még ki nem fizetett vételár és kamatai czimen fennálló tartozása iránti zálogjog is a kincstár javára, a mely zálogjog csak akkor fog töröltetni, ha a telepes a vételárt és kamatait, ugy nem különben a telepre eső állami és egyéb adókat, a tüzkárbiztosítási díjat és a kincstárnak vele szemben fennálló egyéb követeléseit is kifizette.

14.

Ha a telepes az 1894. V. t. cz. 17. §. rendelkezése szerint telepítvényi ingatlanait, a tulajdonjognak az első telepes nevére történt bekebelezésétől számított 15 éven belül másnak, mint törvényes leszármazóinak, vagy házasságánál bármikor elidegeníteni akarná, az esetben a kincstárt elővásárlási jog illeti meg, miért is a telep tulajdonjogának a telepes nevére való bekebelezésével egyidejűleg a telekjegyzőkönyvben bejegyzendő lesz a m. kir. kincstár javára az elővásárlási jog is, a mely abban áll, hogy ha a telepes telepítvényi ingatlanát a kiszabott 15 éven belül elidegeníteni akarná, köteles ezen ingatlanok megvételével a m. kir. kincstárt megkínálni, a kincstárnak pedig jogában áll azon ingatlanokat minden tartozékaival együtt a telepes által vételár fejében már befizetett tőkeösszegnek lefizetése mellett megvásárolni. Joga van azonban az ezen így lefizetendő összegből azon hátralékot, kamatokat, adókat s egyéb közterheket és azon tüzkárbiztosítási díjakat levonni, melyeket a telepes azon évekre, melyekben a telepet birta, nem fizetett be.

Visszavásárlás esetében a telepen található összes épületekért az államkincstár az illető teleposnek a kincstár által meghatározandó, legfeljebb azonban 150 frtnyi összeget fizet, a melylyel a telepes igényei teljesen kielégítették és ennél többet semmi szín és ürügy alatt nem követelhet.

Ha a telepes telepítvényi birtokát még életében, vagy halála esetére törvényes leszármazóinak, vagy házastársának elidegenítette, ezt a birtokba lépő törvényes leszármazókat, vagy házastárs a földmivelésügyi m. kir. miniszter urnak, illetőleg meg-

Van szerencsém úgy a helybeli, mint vidéki t. közön-
ség szives tudomására adni, hogy Kovászában

ÁLLANDÓ FOGGYÓGYÁSZATI TERMET

nyitottam a hol a foggyógyászat körébe vágó minden műve-
letet úgy operatív, mint technikai ámban elvállalok.
Rendelés minden nap reggeltől estig.

Dr. Morvay István

25 65---* egyetemes orvos-tudor, fog- és szájbetegségek speciálistája.

Sz. 291—1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881.
évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében
ezennel közhírre teszi, hogy a kézdi-
vásárhelyi kir. járásbíró 1898. évi
40/3 számú végzése következtében
Zajzon Lázár ügyvéd által képviselt
kézdivásárhelyi takarékpénztár ja-
vára k. szentléleki Kőzei Gyula el-
len 275 forint — krajczár s jár. ere-
jéig 1898. év Február hó 8-án fog-
natosított kielégítési végrehajtás útján
foglalt és 470 frtra becsült szénane-
mű, lovak, bivalók, csikókból álló
ingóságok nyilvános árverésen el-
adatnak.

Mely árverésnek a k. vásárhelyi kir.
bíró 40/3 1898. számú végzése
folytán 275 forint tőkekövetelés,
ennek eddigi összes kamatai
66 forint — krban bírósáig már
megállapított költségek erejéig Kézd-
Szentléleken a község házában leendő
eszközlésére 1898. évi Junius hó 11-ik
napjának délutáni 2 órája határidőül
küzöztetik és ahhoz a venni szándé-
kozók oly megjegyzéssel hivatnak
meg, hogy az érintett ingóságok az
1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a
értelmében készpénzfizetés mellett, a
legtöbbet ígérőnek becsáron alul is
el fognak adni.

A mennyiben az elárverezendő
ingóságokat mások is le- és felül-
foglaltatták s azokra kielégítési jo-
got nyertek volna, ezen árverés az
1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmé-
ben ezek javára is foganatosítottat-
ni fog.

Kelt Kézd-Vásárhely, 1898. évi
Május hó 21-ik napján.

Kakusi Ádám,
kir. bír. végrehajtó.

(93 1—1.)

Hirdetések
lapunk
kiadóhivatalában
felvételnek

Jég eladás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönseget, hogy
nálam naponta jeget igen jutányos áron lehet
kapni.

(87 4—10)

Csiszár Pál,
kereskedő.

SZIVATTYUKAT TŰZFECSKENDŐKET

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb
nyilvános célokra kéz-, járgány és erőhajtásra,

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltó-
ságoknak

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket, utcái öntöző-
kocsikat, sarkaparókat

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU- és GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG (ezelőtt **Walser Ferencz**)

Budapest, VI., Külső váciut 45.

(25 19—40)

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

MEGHIVÓ.

Van szerencsém a nyújtódi községi hitelszövetkezet tagjait folyó évi május hó 31-én d. u. 2 órakor
Nyújtód község házában tartandó rendes tavaszi közgyűlésre tisztelettel meghívni.

Tárgyak:

1. Elnöki megnyitó
2. Igazgatósági jelentés az 1897. évi üzletről.
3. Határozat a nyereség hovatartozása felett.
4. Előterjesztések és indítványok.

Felkérem a szövetkezet t. tagjait, hogy a szavazati jog gyakorolhatása céljából részvényeiket a köz-
gyűlést megelőzőleg 3 nappal az igazgatósághoz beadni sziveskedjenek.

Nyújtód, 1898. Május hó. 19-én.

Az igazgatóság nevében:
Incze Bálint,
igazgató.

A nyújtódi községi hitelszövetkezet zármérlegszámlája az 1897. évről.

Vagyon	frt		kr.	Teher	frt		kr.	frt		kr.
Pénztármáradvány 1897. decz. 31-én	27	26		Betétek	1565	98		1603	27	
Váltó-tárca	2364	—		Betétek tőkésítése 1897. decz. 31-én	37	29				
Kötvény-tárca	316	—		Üzletrészek	960	—		960	—	
				Tartalékalap	27	—		27	—	
				Átmeneti kamatok	50	8		50	8	
					2640	35		2640	35	
				Nyeremény egyenleg	69	91		69	91	
					2710	26		2710	26	
	2710	26								

Nyeremény és veszteség számla.

Költség	frt		kr.	Jövedelem	frt		kr.	frt		kr.
Betét kamatok	37	29		Váltó és kötvény kamatokból	124	50		124	50	
Folyó kamat ki fizetés	2	30		Közelési költség számla	13	27		13	27	
Költségek	28	27								
Nyeremény egyenleg	69	91								
	137	77			137	77		137	77	

Nyújtód, 1898. május 19.

Az igazgatóság.